

րեային ժամացուցի ի Հայս թուի ի ժամանակս Արտաշիսի Բ. արքայի մերոյ ձեռամբ Վահունի քրմավետաց, որը լսու աւուր պատշաճի ժամաշափութեամբն պաշտօն տանէին պէս-սպէս կռոց պաշտելոց ի Հայաստան մինչեւ ցծագումն Քրիստոնէութեան։ Որպէս զրէ Մալսէս Խորենացի զիրք Բ. Գլ. Ծթ. « այսպիսի զիտութեանց կամ անփոյթ արարեալք, և կոմ ոչ հասեալ զշաբաթուց առեմ և զամոց և զտարերաց բոլորմանց» քանզի ոչ այսպիսի ինչ ճանաչիւր առ նոսաւ Եւ այս ամենայն յօրինի յաւուրս Արտաշիսի » :

Առեն թէ նախ՝ Անոքսիմանդր Հնարեաց զայս ժամաշափի ի վեցի բրորդ զարուն նախ քան զծնուդն Քրիստոսի. թէպէտ Յոյնք բազում Հնարիւք ջանացին սեղչականել ինքեանց զայս արժանայիշատակ զիւտ։ Ատկայն առաւել հաւանական է, թէ նախ Եգիպտացիք Հնարեցին զայս աստղաբաշխական հետաքննութեամբ իւրեանց Խորոյէլացիք եւս 700 տարի նախ քան զՔրիստոս, ծանօթ էին արեգակնային ժամացուցին Աքազու և յայտ իսկ է, թէ նաքա առեալ էին յԵգիպտոսէ ի գործածութիւն շափիւոյ զժամն աւուրց։

(Այս շաբաթի համար)։

Առուստամ Իէկ Երզնկեանց։

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Բաղդադի և Խանքան-Ռեան Արարատ ամսագլուխ։

Յուսալով՝ որ Արարատ լեռան հովիտների և ստորոտների նորանոր զիւտոց արտադրութեամբ, խօսքս բենոածեւ արձանագրութեանց մասին է, (չեմ ասում զանազան հանքային հարստութեանց համար, որք դեռ ժամանակի և ընկերական ձեռնարկութեանց պէտք ունին,) կարող եմ զարդարել Արարատ ամսագրիդ էջերը՝ Արարատեան թագաւորութեան երբեմն փայլած փառքը արտայայտելու ցանկութեամբ (Երեմիա մարգարէ՝ ԾԱ. 28), ի լոյս ածելով երջանիկ նախնեաց մեզ աւանդած Հնութեանց նշխարչներն—բենոածեւ արձանագրութիւնքն Արարատեան նահանգի. որ բարերազտարար իրեն թարգման նոցա ժամանակի զգացմանց և սրտից լինիմ ես. տպագրութեամբ ի լուր աշխարհի հրատարակելով զայնս. Եւ այս իսկ պատճառաւ ահա զրութեանս հետ յանձնեմ խմբագրութեանդ ի հրատարակութիւնն Թ. և Փ. րդ արձանագրութիւնքն Յօլակերտի։

Արմաւրաց Թ. արձանագիրը շրջապատուած է գոտոյ նման՝ արձանաքարի

չորս կողմովն, ինչպէս ահա կտեսնէք գրութեանս ներքոյ և է միայն մի տող. որ գտնվիլ է Արմալուայ գաւառի Դաղանչի Պարսիկ զիւղումն՝ Երասիի միւս ափին (աջափին), Արմաւրայ հանդէպն. և Արմաւրայ Փ. արձանագիրը բաղկացած է 13 տողից, որ նոյնպէս գրութեանս ներքեք կտեսնէք. որն գտնուեց Արմաւրայ բլրի հարաւային ստորոտումն, իսկ Յօլակերտի Բ. արձանագիրն է 11 տող. որ գտել էր Տաշրուռունցի Պ. Մատթէոսն Մկրտչեան՝ Իոյաթ—Թօփիանշալու պարսիկ զիւղի մօտ եղած Գաւութլու անուամբ հողարլրակի ներքեւ՝ Յօլակերտի հանդէպն. և իմացնելով մեզ ընդ ձեռն Պ. Մակար Տէր Ա. արդանեանի (Ա.աղարշապատայ Տէր Ա.արդանի փեսայն) Հրաւիրեց գնալ, օրինակել. ուստի և մեր հոգեոր եղրայր Գերապատիւ Սարգիս եպիսկոպոս Տէր Գասպարեանի հետ միասին գնալով ի Տաշրուռուն զիւղն օրինակեցինք առ զրան յիշեալ Պ. Մատթէոսի, և սայլորդի վարձը տալով խնդրեցինք զայն ուղարկել յեզմիածին. Այս արձանագրութեանց միւս երեսին սանդ է փորուած. Այս արձանագրութեանց առաջին երկուսը նամակիս հետ Յուլիսի 10/ին իսկ վերջին Յօլակերտինը Աեպտեմբերի 1/ին ուղարկեցի Պ. Քերովրէ Պատկանեանին Հայազդի Պրաֆէսորին թարգմանելու համար, նմանապէս և Գերապատիւ Սարգիս եպիսկոպոսից օրինակած Մաստարայի արձանագրութեան օրինակն. օրից և ստացայ պատասխան ի 27 նոյն ամսոյ զրած նամակաւն, որոյ մէջ կասէ

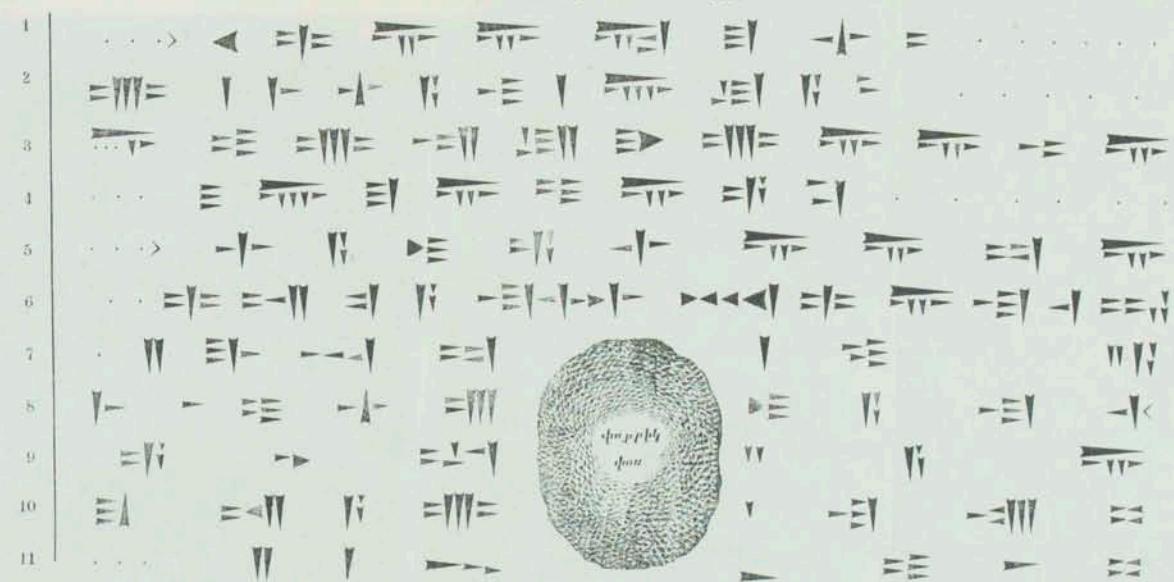
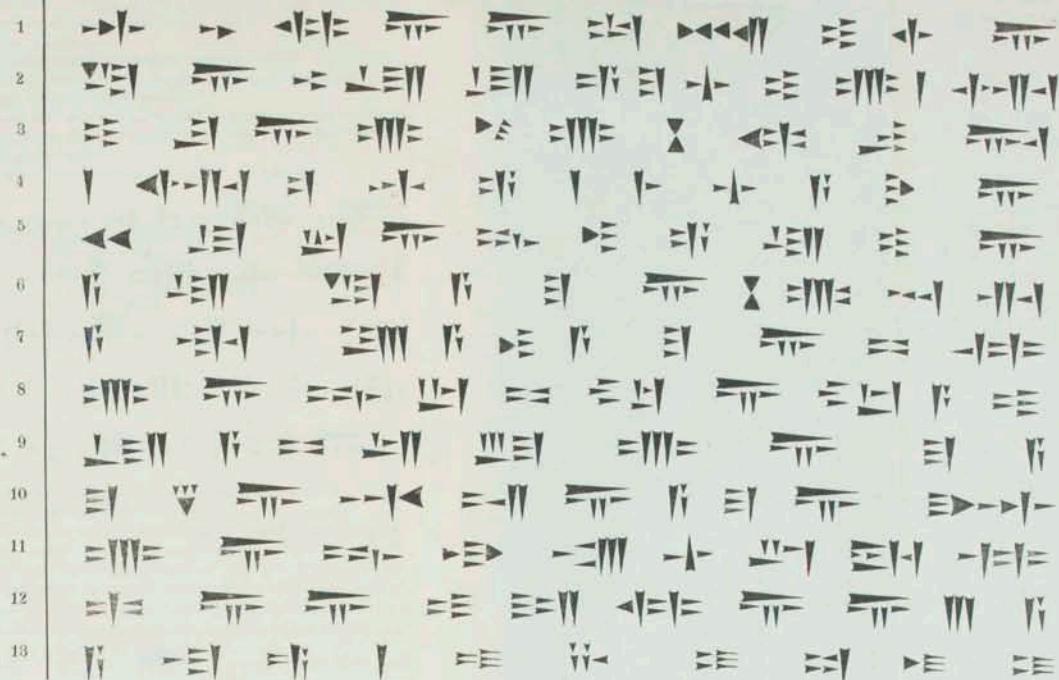
« Զերդ Սրբազնութիւն

« Նոր վերագարձած արտասահմանից, ուր որ վերջի ժամանակը Վիէննայ էի, այնտեղ այդ ժամանակ 7 երրորդ միջազդային արեւելագիտաց ժողովն էր. Խօսք եղաւ նոյնպէս մեր Հայոց բևեռածն արձանագրութեանց վերայ և և Զեր արգեանց մասին խօսեցայ շատերի հետ.

« Ստացայ Զեր նամակը և հետը 3 արձանագրութիւնը, (2ը Արմաւրայն և մին Յօլակերտին,) Առաջինների պատճէնը ուղարկեցի Վիէննայ և Լանդոն ի գիտութիւն այլոց, իսկ թարգմանելը դեռ անկարելի է, որովհետեւ պակասորդ է և շատ նոր նշանագրեր կան մինչեւ ցայժմ՝ անյայտ, գլուխ Յօլակերտի նոր արձանագրութեանը, որ Մենուաս թագաւորին է, պէտք է ասել, որ բաց ի պակասաւոր և եղծուած լինելուց՝ լուսանկարով օրինակուած չէ. Մենուաս թագաւորի հօր անունը պէտք էր լինել Խորուինիս, իսկ այսանց անունը չի պատահում. ուրեմն կամ անշուշտ պէտք է լուսանկարուի, կամ շատ ճիշտ օրինակուի կրկին մեծ հոգացողութեամբ».

« Մաստարայի արձանագրութիւնը մի նոր տեսակ պէտքէ լինի, եթէ որ և իցէ ճշտութիւն կայ պատճէնի մէջ, ուրեմն գուք որ հմուտ էք այդ կերպի աշխատութեանց, պէտք է անձամբ այդ աեղերը լինիր և Զեր աչօք տեսածը օրինակէք (զերագասելի է լուսանկարը) և այն ժամանակ միայն կարելի է հաւատ ընծայել. Ցանկալի կը լինէր և թէ կարողանայիք Գերապատիւ Սարգիս եպիսկոպոսի աշխոյժը զարթեցնել այդ օրինակ աշխատանքի իրան ազատ ժամերը նուիրել, շատ լաւ կանէիք».

Իսկ երկրորդ նամակի հետ ի 14 Հոկտ. ուղարկել է Արմաւիրեան Թ. մի

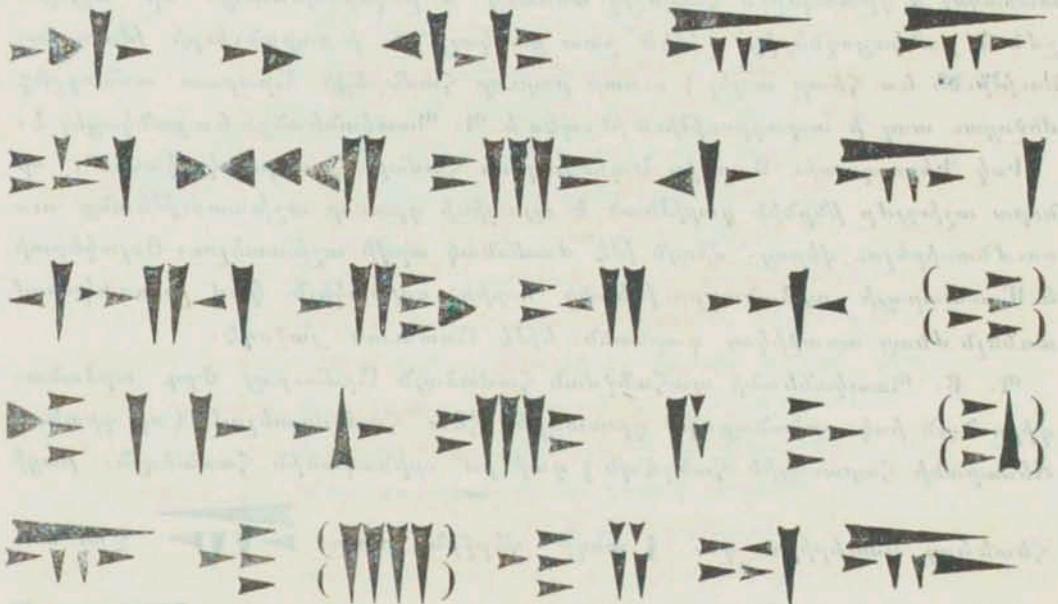
տող բոլորչի գրուած արձանագրոյ թարգմանութիւնն և Ժ բդի օրինակն միքանի կասկածաւոր բառերը նշյն իսկ արձանաքարից ուղղագրելոյ համար, որոյ նամակի պատճենն է ըստ այսմ:

• Չերտ Սրբազնութիւն

« Աւղարկումեմ Չեղ Ժ բդ Արմաւրայ արձանագրութեան օրինակը (Ճեռագրս գրած) ինչքան որ կարելի էր վերականգնել (ուղղագրել իսկական գաղափարից) առանց լուսանկար պատճենի:

Այս կերպի թէե առանց թարգմանութիւնն կարելի է տպել Արարատի թերթերում ի գիտութիւն ցանկացողաց, եթէ միայն իմ գծագրած օրինակը հասկանալի լինի գրաշարին:

Թ. Բդ բոլորակ արձանագրութիւնը դիւրին է: զոր օրինակ

« Եթէ բևեռագիրն այսպէս է, թարգմանութիւնն այս է » *).

« Խալզեայ հզօրի Արգիստիս Մենուասայ որդի շինեաց զայս » :

« Ժրդ արձանագիրը նշյնպէս Արգիստիսինն է. ինչպէս արդէն զրել էի: իսկ վերջինը այսինքն Ցոլակերտի Բ բդը Խորունին է և շատ հետաքրքիր, թէե պահասաւոր, սպասումենք լուսանկարի օրինակին. Թէե այս կարճ արձանագրութիւններն ևս իւրեանց նշանակութիւնն ունին, բայց ցանկալի

(*) Պ. Պատկանեանի գրուածն համեմատ է իսկականին. բացի այս ենք բառերից

առաջինը չկայ Պատկանեանի օրինակի մէջ. Երեսորդը այսպէս է գրել

Պատկանեանը: իսկ երրորդը այսպէս

կլինէր, եթէ պատահէին առաւել բազմատողները և մեծերը՝ որոց մէջ պատմական մի անցք նկատուի, և ոչ թէ որեւէցէ բարեպաշտ արարմունք կամ զո՞չ Աստուծոց, Նոյնպէս խնդրեմ ուշագրութիւն դարձնէք Սարգիս Խպիսկոպոսի արձանագրութեան վերայ, գուցէ ճշմարիտ տառեր լինին»:

«Ինձ գոնէ այն թերթերը Սրարատի ուղարկեցէք, որ այս արձանագրութիւնը տպվին»:

Սպասելով . . . մնամ և լն

Ք. Պատկանեանց :

Պ. Ք. Պատկանեանի գրուածից իմանալով՝ որ յիշեալ արձանագրութեանց թարգմանութիւնը գժուարութեամի և ուշ ձեռք կրվի, և ցանկալով այսպիսի արձանագրութեանց պատճէններն տպագրութեամբ հրատարակել ի գիտութիւն հնախցզ անձանց և ընկերութեանց, որ անյայտ չմնան ցանկացողներից՝ (թէև շատ ցանկալի է իւրաքանչիւրի թարգմանութիւնն ևս հետը տպել) ուստի բարւոք համարեցի Արարատ ամսագրիդ միջոցաւ տալ ի տպագրութիւն ինչպէս և Պ. Պատկանեանցն ևս ցանկացել է:

Իսկ Գերապատիւ Սարգիս Խպիսկոպոսի համար համարձակ կասեմ, որ նորա աշխոյժը ինքնին զարթնած է այսպիսի գրաւոր աշխատութեանց ուսումնասիրելու վերայ. միայն թէ ժամանակ տրվի աշխատելու Յօլակերտի և Մաստարայի արձանագրութեանց նորից օրինակելն կամ լուսանկարով առնելն մնաց առաջիկայ գարնանն, եթէ Աստուած յաջողէ:

Պ. Ք. Պատկանեանի պահանջման համաձայն Արմաւրայ Ժրդ արձանագիրը նշյն իսկ արձանաբարի գրուածքի հետ համեմտութելով (որ գրած է ձեմարանի հարաւային հանդեպն) գտի իմ օրինակածին համաձայն. բացի

հետեւեալ բառերից, զօ. 1 տողի վերջին բառը 2րդ տո-

ղիառաջին բառը և 3 տողի վերջին բառը

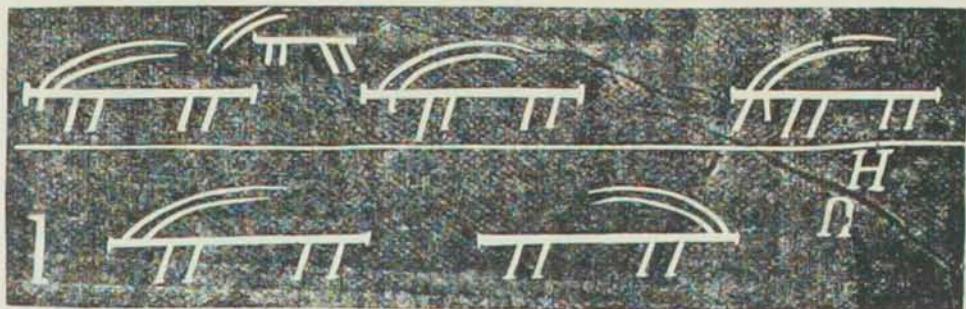
զորս ուղղեցի. իսկ Պ. Պատկանեանի գրածի հետ քանի բառերով տարրեր, զօ. 2. 5. 6. և 9. տողերի մէջ իսկականը այսպէս է

բայց Պ. Պատկանեանը գծագրել է այսպէս 7րդ տողի

մէջ 3 բառի իսկականը այսպէս իսկ Պ. Պատկանեա-

նինը այսպէս. 9րդ տողի Կրդ բառի իսկականը այս-

պէս իսկ Պ. Պատկանեանինը այսպէս

Եսկ Մաստարայի արձանագրի ասոնքը կամ զծեոր պյսպէս են՝ ըստ Ճիշտ
գծագրութեան Աղէքսանդրապօլցի Արժ. Մեսրովը բահանայի Գեօնջեանց.
ՄԵՍՐՈՎ. ԵՊԻԱԿՈՊՈՅ ԱՄԲՈՏԵԱՆՑ.
Ի 1Ն Այցեմբերի, 1886

ԳԻՒՂԱՅՈՒ ՅՈՅԱԸ.

Թէ պայծառ արևն դէպ հարաւ իջաւ,
Ու իւր հրաժեշտը բոյսերին տուաւ,
Յուսով եմ դարձեալ՝ նորից պէտք է դայ,
Եւ մեր դաշտերին սիրով բարեւ տույ։
Թէ մայր երկիրը զրկուեցաւ զարդից,
Ու զրկեց մեզ էլ շատ պարզեներից,
Յուսով եմ դարձեալ, նորից կարթեանան՝
Մեր ձիւնով ծածկուած անդ ու անդաստան։
Թէ կանաչ թռւին էլ կարմիր վարդի հետ,
Թռվեց մեզ չոր փուշ, ու եղաւ անչետ,
Յուսով եմ դարձեալ, մի օր կըբացուի՝
Մեր պարտէղներն էլ հոտով կըլցնի։
Թէ թռաւ սոխակ մեր այգիներից,
Եւ զրկեց մեզ իւր քաղցր երդերից,
Յուսով եմ դարձեալ վարդն ու վարդարան՝
Սոխակի երդոց արձագանք կըտան։
Թէ հողմ և մըրիկ եղեամն անընդհատ,
Խամրեցին բոյսեր՝ տեղաց ձիւն առատ,
Յուսով եմ նորից կպարզուի երկին՝
Եւ նոր սիրտ կառնէ ժիր, քաջ զիւղացին։
Թէ հիւսսի քամուց սասեց գետ, առուակ,
Եւ չէ ճուռողում սիրունն սարեակ,
Յուսով եմ նորից իւր քայլայլիկով
Աւետիք կարդայ՝ չ-Շ-Շ ձայն տալով։
Յուսով եմ կըկին, որ գոմէշ գութան՝
Գուրս պէտքէ հանեմ ու դաշտը երթամ.
Ակօս կըբանամ, արտս կըհիրկեմ՝
Եւ Տէր Աստուծուն՝ միշտ փառս կերգեմ։
Գրաշար Աերսէս Տէր Աւետիքեանց։